

taget i den tilsvarende Bestemmelse her i Lovforslaget, nemlig § 7, Nr. 10. Det var kun Halvdelen, der var optaget. Den højtærede Minister udtalte imidlertid, at det slet ikke var Meningen at ophæve Resten, men naar man ser hen til Op-hævelsesbestemmelsen i Lovforslagets Slutning, kan det ikke nægtes, at den var medtaget der. Vi have derfor foreslaaet at sætte den ind her. Vi ønske, at den paagældende Bestemmelse om den Erklæring, der skal afgives af Forældre, der høre til forskellige Trossamfund, før de indgaa Ægteskab, skal vedblive at bestaa i samme Omfang som nu og med samme Forstaaelse, som nu gøres gældende. Som jeg omtalte ved første Behandling, gaar denne Forstaaelse ud paa, at Bestemmel-sens Virkninger strække sig adskilligt videre end til dem, hvem en saadan Erklæring ifølge Loven skal afkræves, nemlig ogsaa til de Tilfælde, hvor Ægtefællerne høre til samme Trossamfund, idet man der maa anvende den udtrykkelig givne Regel analogt, saaledes at heller ikke i disse Tilfælde er den ene Ægtefælle, særlig Manden, berettiget til at forandre Barnets Opdragelse i den Tro, hvortil begge Forældrene ved Ægteskabets Indgaaelse hørte. Det anser man, støttet paa denne Bestemmelse, som stiltiende bestemt mellem Ægtefællerne, hvor der ikke har været nogen Grund til at kræve nogen udtrykkelig Overenskomst om den Ting. For at opretholde dette i sit fulde Omfang, har man ønsket at beholde den gældende Bestemmelse i sit fulde Omfang, og det vil forhaabentlig ikke møde Modstand fra den højtærede Ministers Side. Nr. 11, 12 og 13 forbigaar jeg som Mindretalsændringer. Ændringsforslag Nr. 14 gaar ud paa at virkeliggøre den Tanke, der fra mange Sider kom frem ved første Behandling, nemlig at det ikke, som i Lovforslaget foreslaaet, skulde være Underøvrigheden, der indstillede, hvem der skulde være Ægteskabsforstander, men derimod Sogneraadet. Over for en Henstilling fra begge de ærede Ministre har man dog ladet staa, at Underøvrigheden skal høres. Man har gjort det, om end nødvendig; man synes i Virkeligheden ikke, der er nogen Grund til at høre Underøvrigheden, det maatte være nok med Sogneraadets Indstilling og Amdsraadets Afgørelse. Disse Autoriteters Skøn over, om en Mand egner sig til Ægteskabsforstander eller ikke, synes tilstrækkelig, men paa den anden Side er det at høre Underøvrigheden noget forholdsvis

saa uskyldigt, at naar begge de ærede Ministre have lagt Vægt derpaa, har man ikke villet rejse nogen Strid derom. Der ligger i øvrigt i Forslaget mere end denne Ændring, nemlig tillige dette, at det ikke blot er i enhver Kommune, men i ethvert Sogn, at der skal beskikkes en Ægteskabsforstander. Underændringsforslaget af et Mindretal gaar ud paa, at det ogsaa i Kjøbenhavn, Købstæderne og paa Frederiksberg skal være en efter Kommunalbestyrelsens Indstilling beskikket Person og ikke Øvrigheden, som er Ægteskabsforstander, men det skal jeg forbigaa. Under Nr. 16 har hele Udvalget foreslaaet, at der for alle Tilfældes Skyld beskikkes en Stedfortræder. Under Nr. 17 har et Flertal paa 8 Medlemmer foreslaaet, at Ordene: „og Lærere ved Folkeskolen“ udgaa. Det blev ogsaa omtalt fra forskellige Sider ved første Behandling, og ærede Medlemmer ville ogsaa uden synderlig lang Forklaring kunne forstaa, hvad der ligger deri. Flertallet overser ikke, at der kan være Tilfælde, hvor det vil være ubehdligt at beskikke en Lærer til Ægteskabsforstander, fordi han har for meget at bestille i sin Skole og ikke bør drages bort derfra. Men det maa jo erindres, at her er der ikke Tale om at give Lærerne nogen Ret til selv at melde sig, men kun om at gøre dem valgbare, om jeg saa maa sige, give de kommunale Autoriteter, Sogneraad og Amdsraad, Ret til, naar de skønne, at denne Lærer netop egner sig dertil, da at vælge ham. Vil Sogne- og Amdsraadet vælge ham, finde vi ikke, at der i hans Stilling som Lærer er nogen Grund til at udelukke ham derfra. Saa maatte man vel ogsaa nægte Lærerne at blive Medlemmer af Folketinget; thi det drager dem dog adskilligt mere bort fra deres daglige Dont i Skolen end det at være Ægteskabsforstander. Han kan jo forlange, at de paagældende skulde møde i hans Bolig, og den Akt, der da skal foregaa, vil jo blive meget kortvarig. Noget andet er det naturligtvis, hvis han skal med til Gildet bagefter, det kan jo nok trække noget ud; men det er en Sag for sig, det have de ikke nogen Ret til ifølge Loven, fordi de ere beskikkede som Ægteskabsforstandere. Det næste Forslag er Nr. 21 til § 5. Det indeholder en nærmere Bestemmelse med Hensyn til Maaden, hvorpaa Ægteskabets Indgaaelse skal bekendtgøres; man har fundet det rigtigt at bestemme, at Kundgørelser af den Art ikke maa sammenblandes med andre Kundgørelser og skulde ophænges i et særligt dertil indrettet Skab.